

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۴ جنوری ۲۰۲۲

گسترش درگیری های مرزی، اینبار با ترکمنستان!

نوشته- ۱۳ جدی ۱۴۰۰- کابل: در یادداشت روز گذشته، راجع به درگیری ها بین قومندان های محلی طالب با ملیشه های پاکستانی مستقر در مرز افغانستان نکاتی را بیان داشتم که به هیچ وجه کامل نبود، از همین رو دوستانی را که تذکرات و اشارات تکمیلی داشتند، سپاسمدم.

به دنبال درگیری نظامی چند ساعته امروز قومندان های محلی طالب در ولایت جوزجان در ناحیه ولسوالی "خماب" با مرزبانان دولت ترکمنستان، نیاز احساس نمودم تا بار دیگر به چرایی این نوع درگیری ها بپردازم:

۱- طالب حتا قبل از اعلام نظام ملاسالار، با اعزام افراد نظامی آنها قطعۀ انتحاری شان به مرزهای تاجیکستان نخستین موجودیت سیاسی اش را اعلام داشت، بعد از آن تقابل نظامی با مرزبانان رژیم و لایت فقیه و به دوام آن در چندین بخش با دولت پاکستان صورت گرفت، درگیری امروز آنها با دولت ترکمنستان که به ده ها دلیل از جمله فعال شدن پروژه "تاپی" خواستار نزدیکترین رابطه با حاکمیت ها در افغانستان است، بیانگر آن است که آن برخوردهای پراکنده، علی رغم آن که ظاهراً ارتباطی با هم ندارند، مگر در واقعیت امر نقاط مجزا از هم اند که با اتصال و تکمیل شان به مثابه یک خط، سیاست ستراتیژیک طالب در قبال تمام سرحدات افغانستان را که در ربع چهارم قرن ۱۹ با همسایگان شکل گرفته، بازتاب می دهد.

۲- تا جایی که از نوشته های احزاب اخوانی به خصوص باندهای مربوط به "گلبدین و ربانی" بر می آید، آنها در تمام سالهای مقاومت خلق ما علیه سوسیال امپریالیسم شوروی، هر زمانی که از جانب حاکمیت پوشالی وابسته به روس در آنزمان و تعدادی از تمامیتخواهان پشتون، مسأله مرز دیورند مطرح می گردید، آنها در مقابل حد بخشی و ترسیم سرحدات شمال افغانستان را مطرح نموده به خصوص از منطقه "پنجه" که علی رغم رشادت و جانبازی "جنرال غوث الدین خان لوگری"- تمام لوگری ها به مانند "غنی احمدزی" گریزی و خاین نیستند- و سربازانش و تا آخرین فرد کشته شدن آنها، به وسیله روسها در سال ۱۸۸۵ فتح و به اشغال امپراتوری تزاری روس در آمده بود، یاد نموده از آزادی "پنجه" و انضمام آن به خاکهای افغانستان نیز یاد می نمودند.

این تبلیغات تنها به منطقه پنجه محدود نمانده، در ولایت بدخشان نیز بخش هایی از اراضی شمال رودآمد را نیز شامل می شد.

۳- موجودیت صد ها تن از تروریست های کشور های آسیای میانه در درون سپاه استخباراتی طالب و خوابگاهی که آنها در زمینه ایجاد نظامهای اسلامی در تمام کشور های آسیای میانه می بینند، و تشویق نظامیگران گران پاکستان و امپریالیسم امریکا و بقیه شرکاء از این ایده ها، می تواند یکی از عوامل ایجاد درگیری های نظامی بین قومندان های محلی نظام ملاسالار در مرز های شمال کشور که بیشتر تحت تأثیر تروریست های آنطرف مرز قرار دارند، با همسایگان شمال افغانستان باشد.

فرار سازمانیافته و مفتضحانه ارتش حاکمیت پوشالی و تلقین یک توهم کاذب که گویا "ارتش طالب شکست ناپذیر است" از لحاظ روانی فضائی را ایجاد نموده که نیروهای مسلح "نظام ملاسالار" خود را در اوج قدرت دیده به موازات ادعای پوچ و میانتهی "ابر قدرت بودن طالب" از جانب رهبران شان، قومندانهای محلی نیز زوربازوی شان را به نمایش بگذارند.

۴- دولتهای روسیه، چین و ایران که هریک از منظر منافع خودشان بشدت مخالف احداث پایپلاین و به ثمر نشستن پروژه "تاپی" می باشند، می توانند عوامل دیگری باشند که در صدد ایجاد و تشدید درگیری های نظامی بین "نظام ملا سالار" و همسایگان شمالی افغانستان می باشند. در نتیجه با نفوذی که در درون نیروهای وابسته به "نظام ملاسالار" در طی سالیان طولانی نموده اند و افرادی را از آن میان خریده اند، هر لحظه توانائی آن را دارند تا مناسبات بین "نظام ملاسالار" و همسایگانش را به طرف جنگ سوق دهند. این مسأله زمانی از اهمیت بیشتر برخوردار می گردد که بدانیم رابطه بین قومندانهای محلی با مرکزیت فعلی طالب و "نظام ملا سالار" به خصوص جناح "شبکه حقانی" که در تعیین سیاست های کلی "نظام ملاسالار" دست بالائی دارند، زیاد نزدیک نیست و می شود گفت تعدادی از آنها به دهل خود می رقصند.

۵- عامل دیگر درگیریها بین همسایگان شمال کشور ما با "نظام ملاسالار"، می تواند عامل اقتصادی و جریان سرمایه جرمی مواد مخدر باشد. با در نظر داشت این که یک بخش عظیمی از مواد مخدر تولید شده در افغانستان به کشورهای همسایه شمالی ما و از آن طریق راهی روسیه و اروپا می گردد و جهت انجام آن ده ها باند کوچک و بزرگ همین حالا در دو طرف مرز فعال اند، بروز چنین درگیریهایی بین افراد "نظام ملاسالار" که خود تا مغز استخوان به تولید، قاچاق و عاید پول مواد مخدر وابسته اند، با مرزبانان کشورهای همسایه ما در شمال نه تنها دور از انتظار نیست، بلکه می شود گفت در صورت کنترل از طرف مقابل، یک امر روزمره می باشد.

هموطنان گرامی!

درکنار دلایل و عواملی که طی دو نگاهته از آنها بردیم و ده ها عامل دیگری که از قلم من مانده اند، سیاست منحرف ساختن افکار باشندگان کشور از مشکلات داخلی به معضل خارجی و بر مبنای آن ضمن جذب عقب مانده های سیاسی، بستر تشدید فشار را بر مردم فراهم ساختن، نیز می تواند یکی از عواملی باشد که افراد و قومندان های محلی طالب و "نظام ملاسالار" سوار بر چند موتر "پی کپ" و "موتر سیکل" می خواهند به جنگ زراد خانه های نهفته در شمال بروند. این از گوربرخاستگان تاریخ تا هنوز نمی دانند که به هر اندازه آنها فشار و خشونت را بر کشورهای آسیای میانه زیاد بسازند، به همان اندازه آنها عمیقتر در چاهی که امپریالیسم روسیه برایشان کنده است، فرو رفته غرق می نمایند.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!